

de set en set

MANUEL CASTAÑO

Massa fer el ridícul

S'atribueix a Tarradellas la idea que en política es pot fer tot menys el ridícul –sempre hem de ser emmascarats per una paella–, però els últims temps ens han acostumat a veure que aquí no es fa res excepte el ridícul. El finançament de la Generalitat, per exemple, elevat a la categoria de gran objectiu polític i resultat d'una dilatada negociació, com si entre companys de causa i d'administració hi pogués haver cap discrepància autèntica. No ens hauríem de deixar embolicar en aquestes escenificacions. Que pressupostin el que vulguin i, si no és el que toca i quan toca, resignació, i ja ens veurem en les pròximes eleccions.

L'Estatut, un altre espectacle. Que una llei aprovada en referèndum, san-

“ Si no se'n surten, que pleguin; però que no ens demanin ajuda per quedar com uns herois després de fer el passerell

cionada pel rei i publicada en el BOE pugui ser després modificada per un tribunal és un procés molt ximple però és legal, i tothom l'ha acceptat; no té sentit ara convocar una manifestació de protesta, ni abans ni durant ni després de conèixer la sentència.

Si tinguéssim polítics dignes de la categoria de líders durien la gent a manifestar-se per causes justes –discutibles, com totes les causes, però justes–. Hom ha de manifestar-se per reclamar que ens abaixin els impostos –o en supprimeixin algun, com el de successions–, o perquè ens els apugin –hi ha gent per tot–, no perquè algun negociat de la burocràcia no té prou recursos. Hom ha de manifestar-se per la independència, o per la dependència, no per un dictamen sobre un article d'una llei, com si no tinguéssim res més a fer. Si no se'n surten, que pleguin; però que no ens demanin ajuda per quedar com uns herois després de fer el passerell. Això que ara en diuen desafecció, no és res més que el sentit del ridícul que ens agafa.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Fins quan?

● La globalització està creixent, deixant oberta l'oportunitat de l'abús de mà d'obra, donant peu a l'especulació desfrenada dels que volen aprofitar-se del moment; començant per tancar empreses que fins avui eren rendibles, i que han guanyat molts diners, i ara es justifiquen amb la crisi i deixen amb el cul a l'aire milers de treballadors al carrer. Aquest fenomen s'estén arreu del món i obliga les noves generacions a dubtar de les seves possibilitats, amb un futur incert que no convida a l'esperança laboral. No solament el treball els preocupa, també la degeneració social especulativa, de la qual comencen a tenir por per la quantitat de notícies que ens arriben d'altres continents, que no són pas encoratjadores. Vivim uns moments en què l'home intenta enriquir-se mitjançant l'explotació dels altres, entrant de nou en un cicle d'esclavatge, contra el qual tant s'havia lluitat per abolir-ho. En canvi, el fenomen torna a brotar en algunes parts del planeta, intentant recuperar un passat que tots havíem oblidat, però la necessitat humana de poder menjar activa l'explotació dels que no tenen res, i s'actua sense escrúpols, ni respecte, en detriment dels drets humans. / JOAN JANOTHER Forallac (Baix Empordà).

El conte d'un rei

● En un diari del 11 d'agost llegia que «els populars valencians defensen el secessionisme lingüístic: assenyalen, contra el criteri científic, que català i valencià són llengües diferents». Aquesta lectura em fa pensar en el conte següent:

Hi havia una vegada un rei que es dedicava a con-

Carta al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

● El Grup d'Empordanesos i Empordaneses per la Solidaritat (GEES) volem manifestar el nostre malestar al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per haver signat un conveni amb l'Ajuntament de Figueres que topa amb la total oposició de les entitats del Consell de Solidaritat i Cooperació de la ciutat. Amb aquesta actuació creiem que el Fons Català contradiu els principis que en el seu Pla Estratègic 2008-2012 exposa que pretén promoure, com és el foment dels consells de participació. Tenint en compte que en el cas de Figueres s'ha seguit el corrent –signant el conveni– a una regidora que ignora les opinions de les entitats participants del consell, no estem d'acord que aquesta actitud vagi encaminada a potenciar aquests organismes que perquè funcionin han de ser punts de comunicació oberts i receptius.

El malestar inicial de les entitats amb la política de cooperació del govern municipal prové del desacord amb les condicions abusives d'un conveni que creiem que no respon a les necessitats de la solidaritat figuerenca. Però, sobretot, el que volem denunciar és la complicitat del Fons al menyspreu a la participació ciutadana que ha demostrat la responsable política del Consell.

Volem recordar que anys enrere el suport de la nostra entitat, el GEES, era incondicional a la tasca liderada pel Fons i dirigida als ajuntaments catalans perquè poguessin aplicar el 0,7% dels seu pressupostos als pobles del sud. Aquells anys noranta, van ser els del naixement del GEES. Una de les primeres activitats que vàrem fer va ser acompanyar els tècnics del Fons a visitar tots els alcaldes i regidors de l'Alt Empordà per explicar-los plegats quins instruments tenien per aplicar diners a la solidaritat. Per això estem tan decebuts; però som mesells –potser ingenus– i confiem que el Fons rectifiqui, escolti i faci cooperació –com abans– amb les entitats, que som la seva essència. / JOSEP M. BONET I PUIGVERT, president del GEES (Grup d'Empordanesos i Empordaneses per la Solidaritat). Figueres (Alt Empordà).

querir terrenys i més terrenys amb el seu cavall, a cops d'espasa i altres estris. Quan se'ls havia fet seus, els repoblava amb gent nova, imposant la mateixa parla d'ell.

Tot i que com a bon pare va repartir tots els territoris entre els seus fills, es va continuar parlant la mateixa llengua durant molts i molts segles, amb matisos, això sí, i en tots aquests terrenys arrabassats als infidels aquella parla es va conèixer amb el mateix nom. Nom de la terra d'on provenia el rei.

Semblava que aquest conte acabaria amb allò de: van ser feliços i van menjar anissos. Doncs no, perquè el llop, sota la influència d'una bruixa veïna, tot dient «xe ...llons, ja n'hi ha prou!», va decidir desairar el rei, ja que en aquell terreny alguns no estaven disposats que es continués anomenant la seva llengua amb el nom de sempre, l'imposat pel rei en temps remot, i com que segons el llop ja era un altre idioma, cosa que no era certa, a partir d'aquell moment l'anomenarien amb un altre

nom. Proposava que aquest fos el mateix pel qual es coneix la seva terra. El beurratge de la bruixa havia fet efecte.

Mentre, a Poblet hi ha qui creu que el rei ordenarà que li portin cavall i espasa... / ANTONI MASCORT. Lla-gostera (Gironès).

A Anglès tampoc

● Sembla que en alguna població hi ha hagut enrenou per l'absència de la foto del president José Montilla. No cal dir que la presència d'una foto, senyera o altre símbol depèn de la voluntat de l'equip de govern. A Anglès a la sala de plens la foto dels diferents presidents de la Generalitat ha estat present aquests darrers anys, excepte la de l'actual president Montilla. El grup PAU, que estem a l'oposició, creiem que la no presència de la foto de l'actual president és exclusivament una decisió dels grups de l'equip de govern, CiU i PSC. Si els dos grups creuen que no és una prioritat o que no cal, ben segur que en aquests dos anys han tingut temps de valorar-ho.

PAU no pensem entrar en polèmiques ni fer-ne llenya. El que ens mou és treballar per Anglès. Continuarem presentant les propostes a les quals CiU i PSC varen votar-hi en contra, és a dir, CiU i PSC varen dir que no al geriàtric, no als llibres de text gratuïts, no al pavelló per a la gent gran, no a més ajudes socials, no als filtres d'aigua per als centres educatius, no a més neteja, i així fins a prop de cent propostes. Esperem i desitgem que reflexionin i acceptin les nostres propostes, ja que el principal beneficiat n'és el poble d'Anglès. / PERE ESPINET, portaveu del Grup Municipal PAU. Anglès (Selva).

en sisif | JORDI SOLER